

paalægge anden Mand at vedligeholde en saadan Hovedledning; han kan naturligvis ikke have Ret til at beskafige den, men at paalægge ham at vedligeholde den troer jeg paa ingen Maade kan være rigtigt. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Schroll: Det forekommer mig, at de ærede Herrer, der støtte Punktet 3, stedse gaae ud fra den Forudsætning, at Drainings-systemet bliver standset i sin Udvikling, naar dette Punkt ikke vedtages, men de Herrer glemme, at Vandet ogsaa kan føres bort i aabne Grøfter. Ja, sige de, det er ubehageligt, det er mere behageligt, naar Ledningen kan fortsættes, men det er en let Sag saaledes at kaste Byrden over paa en anden Mand, for at faae sit System smukt udført. En æret Rigsdagsmand har f. Ex. anført, at der for en Mand kunde opstaae den Ubehagelighed, at der samlede sig Vand, som han ikke kunde faae ført videre, men kan det ikke ligesaagodt føres gennem aabne Grøfter nu, som Tilfældet har været fra Arilds Tid.

Dvistgaard: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning. Den sidste ærede Taler har bemærket, at luffede Vandledninger ville genere, men de ere aabenbart til Fordeel, da det dog er aldeles klart for enhver Landmand, at det er bedre, naar man pløier paa sin Ager, at kunne krydse, hvorledes man vil, end at maatte standse ved en aaben Grøft, som Loven nu tilskeder.

Scholer: Naar det ærede Udvalg har foreslaaet saadanne Bestemmelser, hvorved det bliver muligt for den, der vil draine sin Jord, at føre Vand under anden Mand's Grund, troer jeg sandelig, Udvalget har truffet det Rette, thi naar der skal draines, maa Vandet have sit Udlob, men derved troer jeg ogsaa, man maa blive staaende. Naar Udvalget derimod foreslaaer, at den, under hvis Grund Vandet skal afledes, skal paatage sig Vedligeholdelsesomkostningerne, saa er det i mine Tanker en altsor udvidet Ret, man herved giver den, der vil draine, thi vel maa det indrømmes, at i mange Tilfælde vil den Mand, un-

der hvis Grund Vandet skal ledes, selv have stor Gavn deraf, men i flere Tilfælde kan han ikke alene ikke have Gavn deraf, men endog Skade. Sæt f. Ex., at de Jorder, hvorunder Vandet skal ledes, ere tørre og sandede, eller at det er Enge, som trænge til det Vand, de nu maae miste, saa kan det maafee endog medføre et betydeligt Tab for Eieren, og skulde det endog derhos paalægges ham at vedligeholde Drainrørene, vilde det dog være at gaae ham for nær. Jeg maa derimod anbefale det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen), da jeg troer, at Loven vilde blive meget forbedret, hvis det blev vedtaget. Det er aldeles vist, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, at den, under hvis Grund Drainrørene blive førte, maafee paa den Tid, da Anlægget skeer, ikke har Evne til at benytte Leiligheden til selv at faae drainet, eller han har maafee paa den Tid ikke nogen virkelig Sands for det store Gode, Drainingen medfører, men der kan jo komme en anden Eier, som kan indsee Nytten deraf, og naar han da er afstaaen fra at benytte de Rør, der gaae under hans Marker, vil Sagen være meget vanskeligere for ham. Jeg troer altsaa, som sagt, at Loven vilde vinde meget, hvis det nævnte Endringsforslag blev vedtaget.

Schytte: Jeg troer virkelig, det er aldeles begrundet, hvad flere ærede Rigsdagsmænd have udtalt, at Drainingen vilde, om ikke aldeles standses, saa dog i de fleste Tilfælde meget hindres, naar man ikke sit værksat Foranstaltninger som dem, Paragraph 8 indeholder. For den, der drainer, er det ligegyldigt, enten hans Vand faaer Aflob gennem anden Mand's Jord ved aabne Grøfter eller paa anden Maade, naar blot den, der skal modtage Vandet, sørger for, at Aflobet altid er tilstrækkeligt, men Grunden, hvorfor den, der bekoster Draining, ikke er tjent med aabne Grøfter, er den, at de i Almindelighed ikke oprenses saaledes, at de til enhver Tid kunne afgive det fornødne Aflob. For at Drainingen skal medføre Nytte, maa der være ordentlig Plan dert; Vandet, der jo ofte kun har lidt Fald, maa have et let Aflob, og naar den, for